

ninger med, erkender jeg, at Loven vil faa meget større Betydning end hidtil. Det var ogsaa det, vi tilsigtede med det store Kriseværnsforslag, der blev fremsat, at hjælpe ikke alene de enkelte Landbrugere, men ogsaa større Sammenslutninger af Landbrugere, Kommuner og andre, som iværksætter Grunforbedringsarbejder. Jeg tror, det vil betyde en meget stor Forøgelse af Produktionen, ligesom det ogsaa vil betyde Igangsættelse af Arbejder, og jeg beklager, hvis man ikke fra Regeringens Side vil være med til Gennemførelsen af en forbedret Lovgivning paa det Omraade, jeg har antydet.

Den højtærede Landbrugsminister afviste Forslaget om direkte Tilskud til disse Arbejders Gennemførelse, idet han udtalte, at hvis Grundforbedringsarbejder i sig selv er rentable, er det unødvendigt at yde Tilskud dertil — ja, det er det under normale Forhold, men naar den paagældende i en saadan Periode ikke kan laane Pengene og ikke magter at betale Renter, kan det godt være formaalstjenlig og klog Politik at give direkte Tilskud hertil; det kommer igen i Retning af øget Skatteevne hos den paagældende, naar man fra Statens Side yder et mindre Beløb i direkte Tilskud. Jeg forstaa imidlertid, at den højtærede Landbrugsminister ikke vil være med til en almindelig Indskrænkning af Kommunegarantien og heller ikke vil være med til direkte Tilskud til de forskellige Landmænd, men jeg vil dog gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han da ikke vil være med til at indskrænke Kommunegarantien overfor de kriseramte Landbrugere, de Landbrugere, som er kommet ind under den lave Krone og sidder i vanskelige Kaar paa Grund af den heraf følgende høje Gældsbyrde, og som er nødt til at foretage Forbedringer af deres Produktion for overhovedet at klare sig, saaledes at man f. Eks. kunde yde direkte Tilskud paa $\frac{1}{5}$ til disse kriseramte Landbrugere, men ikke til andre. Hvis der var Mulighed for at opnaa Enighed om at hjælpe de kriseramte Landbrugere — jeg synes, man har en Pligt overfor dem —, vilde meget være vundet. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister enten her i Salen eller i Udvalget at stille sig imødekomende overfor Ændringsforslag i saa Henseende.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Landbrugerne, særlig de kriseramte Landbrugere, for Øjeblikket ikke var optaget af at gennemføre Grundforbedringsarbejder. De saar i denne Tid, og

mange af dem ved ikke, hvem der skal høste. Det er jo meget rigtigt, men netop fordi disse Mennesker er i en saa vanskelig Situation, fordi man i sin Tid førte en Valutapolitik, der bidrog til, at de har faaet en unaturlig Gældsbyrde, mener jeg, at man har Pligt til at hjælpe dem. Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Landbrugsminister, der selv er Landmand, meget vel ved, at det i mangfoldige Tilfælde vil være overordentlig gavnligt for dem at faa Hjælp og Støtte til Grundforbedringsarbejder, i mange Tilfælde kan en forøget Produktion, som er en Nødvendighed for deres Bestaaen, kun opnaas, for saa vidt det er muligt at gennemføre saadanne Grundforbedringsarbejder, men de har ikke Raad til det, og hvis man ikke vil hjælpe dem, er de viet til Undergang.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte til Slutning, at jeg har beklaget, at Lovforslaget var fremkommet saa sent, at vi nu ikke havde en Lov. Det har jeg i og for sig ikke beklaget; naar jeg ønsker Sagen henvist til Udvalg, skal det ikke betragtes, som om vi ønsker at forsinke Arbejdet, tværtimod, vi vil gerne være med til at fremme Arbejdet. Jeg ved meget vel, at der ikke sker nogen Skade ved, at vi ikke faar Loven inden den 1. Maj, men netop derfor er det, at jeg mener, at man i Udvalget meget vel kan optage et Arbejde for at give Lovforslaget en Form, der kan faa Betydning for det kriseramte Landbrug i den nuværende Krisesituation. Det synes jeg, der i høj Grad er Brug for. Jeg vil derfor endnu en Gang meget henstille til den højtærede Minister og Partiet Venstre at gaa med til at udvide Lovens Omraade, saaledes som jeg har antydet.

Jens Jensen: Det fremgik af den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, at han i hvert Fald ikke vilde være uvillig til at foretage visse Ændringer i Lovforslaget, og jeg vil da indtrængende henstille navnlig at faa det ændret saaledes, at der kan blive stillet større Beløb til Raadighed. Det vilde faa en uhyre Betydning i Fremtiden. Det er ganske rigtigt blevet fremhævet her, at der just ikke har været saa forfærdelig mange Ansøgninger om disse Laan, men jeg gør opmærksom paa, at Grunden hertil netop er, at en større Del af Kultiveringsarbejderne, Mergling, Afvanding o. s. v., særlig ovre i Jylland — hvad der ikke har været den højtærede Minister ubekendt —, er blevet foretaget af store Selskaber, og mange har